

Levende have op een luchthaven

Dierenhandelaren zijn er bij gebaat goed voor hun levende have te zorgen, zoveel is wel duidelijk geworden uit de voorgaande reeks 'Blik op de dierenhandel'. Maar wat gebeurt er eigenlijk met de dieren zodra ze op Schiphol worden afgeleverd? We nemen ter afsluiting van deze serie een kijkje in de keuken van het KLM Dierenhotel.

TEKST EN FOTO'S: NIENKE OORT

Bij aankomst bij het KLM Dierenhotel wordt al snel duidelijk dat voor (levende) vracht dezelfde veiligheidseisen gelden als voor de passagiersvluchten. Zonder legitimatie kom je niet het terrein op en denk erom als je je niet aan de regels houdt. Je wordt direct teruggefloten door een beveiligiger.

Enmaal binnen is het een komen en gaan van personeel. De meesten zien eruit als echte diervverzorgers: spijkerbroek, stevige stappers en niet bang om hun handen vies te maken. Een stuk netter gekleed is manager Liesbeth Kruijenaar. Zij is er verantwoordelijk voor dat alles op rolletjes loopt in het dierenhotel. Het is belangrijk dat alle zendingen met zorg en goed worden afgehandeld; het betreft tenslotte levende have.

"En dat is dus ook precies waarom we van onze klanten vragen om hun zendingen zo'n vijf uur van tevoren aan te leveren", haakt Kruijenaar direct in op de meest gehoorde opmerking van de handelaren, of zogenoemde *freight forwarders* zoals de KLM het liever verwoord: bedrijven die gespecialiseerd zijn in dierenvervoer.

Vroege aanlevering

"We hebben echt goede redenen voor de vroege aanlevering. Sowieso is het hier in de ochtend spitsuur, omdat de meeste intercontinentale vluchten rond de klok van tien, elf ver-

De dierenhandel

Het woord dierenhandel heeft door de jaren heen een negatieve lading gekregen. Een dierenhandelaar zou alleen maar aan geld denken en het welzijn van 'zijn handel' ondergeschikt achten. Best oneerlijk, want het overgrote deel dat hard werkt in deze dierenbranche, doet dat met veel dierenliefde en toewijding. Dit komt naar voren in de reeks prachtige verhalen van willekeurig gekozen ondernemers die allemaal hun inkomen genereren uit het werken met dieren. Dit artikel is het vijfde en laatste deel uit de serie.

Vlak voor Gerrit Vos het KLM Dierenhotel verlaat, zorgt hij er eerst voor dat alle waterbakjes van zijn vogels tot de nok toe gevuld zijn.

trekken. Daarbij willen we de kisten natuurlijk zo optimaal mogelijk beladen. Het vergt soms wat tijd om precies in te delen wat waar komt te staan. Ook zijn er vliegmaatschappijen die meer dan twee uur voor vertrek het gewicht van de lading willen weten. Dan moeten wij dat wel klaar hebben staan”, legt zij uit.

Dat is de commerciële kant van het verhaal. Veel belangrijker is het welzijn van de dieren. “Neem bijvoorbeeld paarden. Die worden veel verzonden vanaf hier. Ze moeten vanuit hun eigen trailer, de trailer van KLM in. Bij sommige dieren kost dat tijd omdat ze het toch spannend vinden. En geloof mij, dan ben je als verzender blij dat je een uurtje extra hebt.”

Daarbij controleert het personeel of de dieren wel in staat zijn om te vliegen. “Een enkele keer is een dier zo gespannen en gestrest dat we besluiten dat het niet verantwoord is om het te laten vliegen. Daarom vragen we particulieren ook om hun hond of kat op tijd aan te leveren. Dan observeren we het dier eerst om te kijken of het wel goed gaat. We gebruiken namelijk geen rustgevendende middelen voor de beestjes.”

Voor de paarden zijn extra stallen gemaakt waar ze in rond kunnen lopen, mocht een vlucht vertraagd zijn. De katten en honden zitten in ruime kennels met een flinke laag krantensnippers die een zachte ondergrond geeft. Voor de dieren daadwerkelijk het vliegtuig in gaan, is er altijd een personeelslid dat de hondjes nog even uitlaat. Mocht een dier echt niet in orde zijn, dan heeft het KLM Dierenhotel 24/7 een dierenarts paraat staan.

Ventilatiesluizen

Kruijenaar vervolgt: “Het opbouwen van de plateaus waarop de kratten gezet worden om ze het vliegtuig in te laden, vergt ook wat precisie. Via Amsterdam worden bijvoorbeeld heel veel kuikens verstuurd. Om te voorkomen dat de dier-tjes in de kratten in het midden niet genoeg lucht hebben, worden er ventilatiesluizen ingebouwd. Daarbij moeten de kratten allemaal aan strenge eisen voldoen. De dieren mogen niet te ruim zitten, want dan kunnen ze zichzelf bezeren, maar ze moeten wel kunnen staan, liggen en draaien. En er moet een mogelijkheid zijn om dieren te voeren en

Als ik die kist vijf centimeter groter maak dan in de richtlijnen staat, is daar een reden voor!

water te kunnen geven voor de duur van de vlucht. Als dat allemaal geregeld is, kunnen de dieren prima in hun krat of kennel verblijven tot aan aankomst.”

“Dat klopt”, zegt Gerrit Vos van Snavelhof B.V. uit Veeningen, die een lading naar Taipei komt brengen. “Bij het KLM Dierenhotel weet je dat het personeel dat je zending controleert kundig is. Niets is meer frustrerend dan wanneer een jong ventje dat net van school komt, je zending afkeurt omdat de kist waarin je een lama vervoert vijf centimeter hoger is dan in de richtlijnen staat. Als ik die kist vijf centimeter groter maak, is daar een reden voor! Het is heel vervelend als die dieren het proces van inpakken helemaal opnieuw moeten doorstaan. Gelukkig gebeurt dat hier vrij weinig”, zegt de vrolijke handelaar in de hal van het Dierenhotel.

Dat Vos kind aan huis is, wordt al snel duidelijk als volop wordt gegrapt en gegrold met het personeel, inclusief Kruijenaar. Na een bakje koffie en wat zakelijke gesprekjes, is het dan toch echt tijd om de zending naar een dieren-tuin in Taipei te gaan opbouwen.

“We verzenden een aantal knobbelzwanen, zwarthalszwanen, een pelikaan en tal van verschillende eendjes. We zijn vanmorgen om 06.00 uur begonnen met inpakken en ze vliegen vanavond om 21.00 uur. Al met al zijn ze zo’n twintig uur onderweg. Daarom is het des te belangrijker dat ze goed ingepakt zijn”, zegt Vos.

Eigen wil

Er wordt vroeg gestart met inpakken, want ook dat gaat niet altijd zoals je gepland hebt. Het blijven tenslotte dieren met een eigen wil. Zo werd Alfred, de schoonzoon van Vos, vanmorgen even flink gebeten door de pelikaan. “De vogel had er niet zo veel zin in, maar nu zit hij lekker op een bed van stro.”

Alfred maakt de kisten voor Snavelhof. “We kiezen er bewust voor om hardboard met tal van kleine gaatjes te gebruiken. Eerste reden is dat de kist goed ventileert en de tweede reden is dat mensen niet vanbuiten naar binnen kunnen kijken. Op deze manier worden de dieren ook niet gestoord of lastiggevalen”, vertelt Vos. Een van de vogels fotograferen voor de reportage is dus helaas niet mogelijk.

De zending uit Singapore voor Ruinemans B.V. staat geduldig te wachten op de laatste rit van Schiphol naar Montfoort.

In alle kisten zitten wel twee grotere gaten. Vos steekt z'n vinger door een van de gaten en voelt in een bakje dat daaronder staat. "Hier gooien we een soort graan in met flink wat water. Het graan zuigt het water op en op die manier krijgen de vogels voldoende vocht binnen zonder dat het water uit de bakjes kan klotsen."

Omdat de dieren al even in de kisten zitten, loopt Vos stuk voor stuk alle boxen langs met een gietertje dat hij achter uit de vrachtwagen heeft gehaald. Alle bakjes worden nog even bijgevuld. En dat is niet het enige wat gedaan wordt om de zorg voor de dieren zoveel mogelijk in goede banen te leiden. Op elke kist wordt een grote sticker met de tekst 'Life Stock' geplakt en een korte verzorgingshandleiding voor het geval dat de dieren niet op het geplande tijdstip in Taipei zijn.

Agent

Vos krijgt daarbij hulp van John van Velzen (Eagle Freight), de agent van Snavelhof B.V. die alle zendingen van Vos al vijftien jaar inboekt en regelt. "Elke handelaar heeft een agent nodig, omdat KLM alleen vrachtzendingen vervoert via een agent. Wij regelen alle boekingen en zorgen dat alle papieren in orde zijn. In deze zending zit bijvoorbeeld een aantal beschermde diersoorten die een CITES-notering hebben. De douane moet dan eerst alle papieren goedkeuren voordat de dieren weg mogen", aldus Van Velzen.

Dan beginnen de heren met het opbouwen van het plateau. Zorgvuldig worden de grote vogels onderop gezet – "twee zwanen hebben minder ventilatie nodig dan acht eendjes" – en met pallets worden er luchtsluizen tussen de kisten gebouwd. Ook diervorzorger Jan helpt mee. "Het welzijn van de dieren is minstens zo belangrijk als de vliegveiligheid. Iedereen werkt hier met de grootste zorg. Maar we moeten niet vergeten dat het dieren blijven. Die kunnen echt wel een aantal uren in een krat of kennel doorbrengen", relateert hij.

Als alle kisten op het plateau staan en de douane de CITES-papieren heeft goedgekeurd, zit het werk er voor Gerrit, Alfred en John weer op. De dieren moeten nu nog een paar uurtjes wachten voor ze het vliegtuig in gaan naar hun nieuwe thuis.

Import

Terwijl de vogels wachten op hun vertrek, arriveert de volgende wagen. Het is een bus van Ruinemans Aquarium B.V., groothandel in zoetwatervissen. Ruinemans komt een zending ophalen die aangekomen is uit Singapore. Tientallen dozen vol met vissen staan te wachten tot de Nederlandse Voedsel en Warenautoriteit (NVWA) de zending heeft gecontroleerd en toestemming geeft om Schiphol te verlaten. Een medewerker maakt in een minder fel verlichte ruimte een doos open (de vissen hebben tenslotte een lange tijd in het donker gezeten) en haalt een zak met vis eruit om te kijken of dit overeenkomt met de papieren. Alle vissen blijken in blakende gezondheid de lange reis te hebben doorstaan:

Samen met Alfred (l) en John van Velzen (m) heeft Gerrit Vos zorgvuldig de pallet met levende have opgebouwd.

Het welzijn van de dieren is minstens zo belangrijk als de vliegveiligheid. Iedereen werkt hier met de grootste zorg.

ze zwemmen allemaal nog vitaal rond. De medewerker keurt de zending goed, sluit de dozen weer netjes en geeft groen licht om de vissen in te laden.

Een medewerker van Ruinemans wil geen tijd meer verspillen en zorgt dat de dozen zo snel mogelijk in de vrachtwagen komen te staan. De dozen worden extra gezekerd, zodat er niets kan gebeuren tijdens de autorit naar Montfoort. "Des te eerder kunnen ze weer lekker hun aquarium in!"

Als ze aankomen in Montfoort ligt de zorg weer bij Ruinemans. "We pakken alle zakken voorzichtig uit en prikken er een klein gaatje in. Dan gaan ze met een slangetje de aquariums in, zodat het oude water langzaam uit de zak loopt en het verse water van het aquarium erin. Zo kunnen de vissen heel rustig acclimatiseren. Na een paar uur worden ze uit de zak vrijgelaten", vult directeur Frank de Goey aan.

Dit betreft een wekelijkse zending voor Ruinemans, die daarmee zijn voorraad aanvult. Deze visjes hebben een lange reis achter de rug, maar binnen enkele dagen zwemmen zij straks met hun prachtige kleuren in een mooi ingericht aquarium van een liefhebber.

Ondertussen is de hal van het KLM Dierenhotel weer leeg. Alleen in de kennels zitten nog enkele pups die wachten op hun (nieuwe) baasjes, ergens ter wereld. "Veel mensen kopen een pup in het buitenland. Veel van hen vliegen via ons hotel; 65 procent van alle levende have stapt namelijk via Amsterdam over. We verzorgen dus zeker niet alleen grote zendingen, veel huisdieren komen ook via ons bij hun definitieve baasjes", sluit Kruienaar ons bezoek af.

Inmiddels weet ik dat ook die hondjes – als het aan de dierenverzorgers van het KLM Dierenhotel ligt – in blakende gezondheid hun eindbestemming zullen bereiken. ←